

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 30 Νοεμβρίου 2025 – Ανδρέου Πρωτοκλήτου
(Ιωάν. α' 35-52)

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, συμπίπτει μέ τήν μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας ὀνομάζεται Πρωτόκλητος, γιατί εἶναι ὁ πρῶτος πού κάλεσε ὁ Χριστός ἀπό τούς ψαράδες τῆς Γαλιλαίας γιά νά τόν ἀναδείξῃ ἀπόστολο καί κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου. Παρ' ὅλο πού ἦταν ἓνας ἀπλός ἄνθρωπος, δέν ἔπαυε νά ἔχει πνευματικά ἐνδιαφέροντα, νά εἶναι ἀπό ἐκείνους πού ἐρευνώντας τόν Μωϋσῆ καί τούς ἄλλους Προφῆτες, περίμεναν τήν ἐκπλήρωση τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ. Γί' αὐτό ὄχι μόνο Πρωτόκλητος εἶναι ὁ Ἀνδρέας, ἀλλά καί πρῶτος πού ἀνάγγειλε θριαμβευτικά στόν ἀδελφό του τόν Πέτρο τήν ἀνακάλυψη τῆς γνωριμίας του μέ τόν Χριστό· **«Εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν!»**. Αὐτόν τόν ἐνθουσιασμό ἐκδηλώνει πρὸς τόν ἀδελφό του καί τόν προσκαλεῖ νά ἔλθει καί ἐκεῖνος νά τόν γνωρίσει, ὥστε ἀργότερα ὁ Πέτρος νά γίνεῖ ὁ πλέον θερμουργός καί ἐνθουσιώδης Ἀπόστολός Του.

Ἡ ὀλιγόωρη συναναστροφή μέ τόν Κύριο, τοῦ ἔδωσε νά ἐννοήσῃ ὅτι δέν ἦταν ἓνας συνηθισμένος Διδάσκαλος, ἀλλά ὁ Μεσσίας, τόν ὁποῖο μέ τόσο ἰσχυρό πόθο περίμεναν νά ἔλθει καί γιά τόν ὁποῖο διάβαζαν στήν Παλαιά Διαθήκη ὅτι θά εἶναι ἀπεσταλμένος ἀπό τόν Θεό γιά νά σώσει τόν κόσμο. Ὁ Μεσσίας θά τοὺς ἀπεκάλυπτε ἀργότερα ὅτι θά Τόν ἀκολουθοῦσαν κατὰ τόν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ἐπιγείου παρουσίας Του, θά ἄκουγαν τίς οὐράνιες διδασκαλίες Του καί θά ἔβλεπαν τά θαύματά Του, τά ὁποῖα θά προξενοῦσαν ἐκπληξῇ στίς ψυχές τους.

Ἐμεῖς σήμερα, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἔπειτα ἀπό δύο χιλιάδες χρόνια χριστιανικῆς ζωῆς, κατὰ τά ὁποῖα ὁ Χριστός κυβερνᾷ τήν Ἐκκλησία Του, τῆς ὁποίας καί ἐμεῖς εἴμαστε μέλη, γνωρίζουμε τόν Χριστό ὄχι μόνο ὡς τόν Μεσσία, πού ἐπὶ αἰῶνες περίμεναν οἱ

ἄνθρωποι, ἀλλὰ τόν γνωρίζουμε καί ὡς τόν ὕψιστο Διδάσκαλο τῆς ἀληθείας, ἡ διδασκαλία τοῦ Ὁποίου εἶναι θεία, ἀφοῦ μᾶς τήν ἔφερε ἀπό τόν οὐρανό καί ποτέ δέν ἀλλοιώνεται, οὔτε μεταβάλλεται. Τόν γνωρίζουμε ὡς Διδάσκαλο πού μᾶς ἀποκάλυψε τόν Θεό Πατέρα, ποιά ἡ σχέση Του μέ τούς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καί ποιά ἀξία ἔχει ὁ ἄνθρωπος πού φέρει μέσα του ψυχὴ ἀθάνατη, πού δέν μπορεῖ νά ἐξαγορασθεῖ μέ ὅλους τούς θησαυρούς τοῦ κόσμου. Εἶναι Διδάσκαλος μοναδικός καί ἀνεπανάληπτος, τήν διδασκαλία Του σφραγίζει ἡ τελειότητα καί ἡ ἀξεπέραστη ὁμορφιά. Ἀγκαλιάζει ὁλόκληρο τόν κόσμο, ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, εἶναι ἐπίκαιρη σέ κάθε ἐποχή, ἱκανοποιεῖ τά βαθύτερα αἰτήματα κάθε ἀνθρώπινης ψυχῆς, εἶναι τό καθαρό καί ζωντανό νερό πού ἔχει τήν δύναμη νά ξεδιψᾷ κάθε ἄνθρωπο.

Ἀλλὰ δέν τόν γνωρίσαμε μόνον ὡς Διδάσκαλο, ἀλλὰ καί ὡς Σωτῆρα καί Λυτρωτή, *«σταυρωθέντα τε ὑπέρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καί παθόντα καί ταφέντα καί ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τάς Γραφάς»*, ὅπως ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς πίστεώς μας. Καί ἡ γνώση αὐτὴ εἶναι τό μέγιστο γεγονός γιὰ τόν κάθε χριστιανό. Διότι ὅταν ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἔτσι γνωρίσει καί αἰσθανθεῖ τόν Χριστό, ὡς κυρίαρχο τῆς ζωῆς καί τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου, ὅταν ἀναθέτει μέ πλήρη ἐμπιστοσύνη σ' Αὐτόν τά προβλήματα του, ὅταν σ' Αὐτόν καταφεύγει γιὰ τήν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τίς ἁμαρτίες του, ὅταν ἀνακαλύπτει Αὐτόν τέλειο ἀνακαινιστὴ τῆς ψυχῆς του μέ τήν μετάληψη τοῦ ἁγίου Σώματος καί Αἵματός Του, τότε εὐτυχής γιὰ τό ἐσωτερικό αὐτό αἶσθημα τῆς πλήρους εὐτυχίας καί μακαριότητος μαζί μέ τόν Ἀπόστολο Ἀνδρέα θά ἐκφράζει ὅχι μόνον μέ τόν λόγο του ἀλλὰ καί μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς καρδιᾶς του· *«Εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν, εὐρήκαμεν τόν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν καί τῆς αἰωνίας λύτρωσης»*.

Ἀμήν.